

JOAN RIDAO, doctor en Ciències Polítiques, diputat al Congrés i secretari general d'ERC

“Hi ha eleccions d'aquí a quatre dies i no és el moment de fer experiments”

Joan Ridao

Dissabte que ve serà un dia important per al futur polític de Joan Ridao (Rubí, 1967). Per una banda, deixarà el càrrec de secretari general d'ERC –que exerceix des del juny del 2008– per donar pas a la nova direcció del partit, que estarà encapçalada per Oriol Junqueras i que tindrà la vigatana Mar-

ta Rovira de secretària general. Per l'altra, se sabrà si tornarà a encapçalar la candidatura d'ERC a les eleccions al Congrés de Diputats del pròxim 20 de novembre. Serà la militància, a través d'unes eleccions primàries, la que triarà si el candidat serà ell o bé l'independent Alfred Bosch. Militant d'ERC des del 1988, Ridao és doctor en Ciències Polítiques i de l'Administració i llicenciat en Dret.

també en l'eix estratègic i per tant deixar molt clar que ERC continuarà sent allò que és en el seu ADN, l'esquerra nacional, un partit independentista però alhora de rostre social, i espero i desitjo que la futura direcció continuï en aquest camí.

Què és el que més li ha sorprès del procés seguit per modificar la Constitució Espanyola?

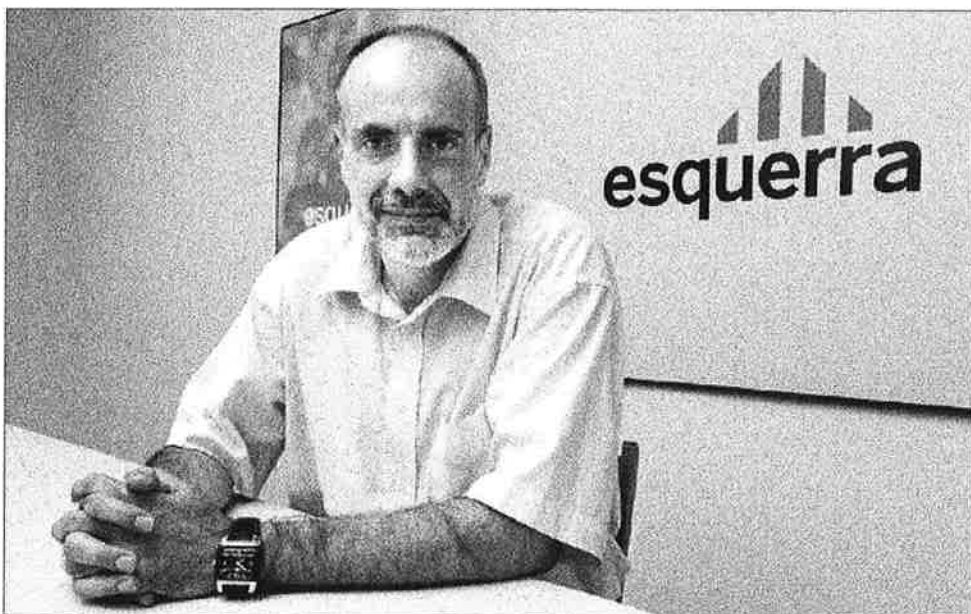
Crec que és una reforma dubtosament democràtica quant al mètode perquè s'ha fet per la porta del darrere sense consultar la ciutadania i a més reformant una cosa que s'havia dit que era intocable. També és antisocial en la mesura que perpetuarà la crisi i obligarà les comunitats a continuar retallant serveis bàsics perquè els arravata la capacitat de poder generar dèficit en un moment de crisi. I des d'una òptica catalana és un autèntic desastre perquè és una reforma rabiosament centralista. A Catalunya li estan dient que no pot compensar la sagnia de l'espòli fiscal descomunal que pateix a través de manobarbar amb els seus recursos.

Tot i la interlocutòria del TSJC sobre la immersió lingüística i la modificació de la Constitució, la relació de CiU i PP al Parlament continua. Això és signe de debilitat de PSC i ERC?

Crec que és un signe de debilitat de CiU, que en comptes de buscar un acord sincer amb la resta del catalanisme polític prefereix una aliança amb un partit com el PP que posa en qüestió la convivència i ha engecat una ofensiva contra la llengua. I ho fa no només per tenir els vots al Parlament, on té alternatives, sinó perquè pot prefigurar un pacte a partir del novembre a Madrid.

El catalanisme està ara en mans de CiU?

En aquests moments hi ha un centredreta nacional molt potent, que és bo pel país, entre altres coses perquè encara que pacti amb el PP barra el pas a l'ascens de l'espanyolisme conservador. El que em preocupa és que hi hagi un centre esquerra nacional potent, que és ERC, que estigui en condicions de ser l'alternativa, no pas un complement. Constató que la fortalesa de CiU s'explica en bona part per la debilitat d'aquesta última etapa tant de PSC com d'ERC.

Vic

A.G.

La militància d'ERC escollirà dissabte si el cap de llista dels republicans a les eleccions del Congrés de Diputats serà Joan Ridao o Alfred Bosch. Ridao va ser dividend a Vic per fer campanya entre els militants osonencs, explicar-los la seva visió del país i també escoltar les seves propostes.

Es bo que s'hagi arribat a unes eleccions primàries o hagués estat millor una candidatura unitària?

La societat cada dia demana més participació i transparència als partits polítics, només cal recordar el moviment del 15-M. Si un procés de primàries es fa ben fet i els candidats, com en una cursa atlètica, corren pel seu carrer sense cops de colze, no té per què ser ni traumàtic. Al contrari, ha de ser positiu, ja que són les bases les que escullen i no les direccions a dit. Això és una bona lliçó que ERC pot donar.

Per què creu que vostè és la millor opció per encapça-

lar la llista d'ERC?

L'etapa de renovació del partit se la pot servir de moltes maneres. La primera és fent canvis al capdavant de la direcció, com ja fem. Però també situant les persones i els equips humans més preparats o experimentats en cada lloc, sobretot a nivell institucional. Hi ha unes

“Quan vaig assumir la secretaria general sabia que enfilàvem un temps complicat”

eleccions espanyoles d'aquí a quatre dies que es presenten prou difícils, i crec que no és moment de fer experiments sinó d'aixecar el cartell electoral que pot tenir una percepció social més positiva i que sobretot pot acreditar una feina feta i una experiència acumulada.

En el supòsit que el PP tingui majoria, quin paper podran jugar al Congrés grups minoritaris com ERC?

ERC ha de continuar pre-

sent a les institucions i fer sentir la seva veu amb tota normalitat. En segon lloc, ha de defensar l'objectiu de la independència i els interessos dels catalans del dia a dia. I en tercer lloc, ha de fer la feina ben feta com crec que l'hem feta en aquests últims anys. Poc o molt el company Joan Tardà i jo mateix, i els diputats i senadors que estem a Madrid, hem adquirit una certa visibilitat i normalitat, fins i tot diria una certa respectabilitat, i crec que aquest capital acumulat no el podem malbaratar.

Quin balanç fa de l'etapa a la secretaria general d'ERC?

Quan jo vaig assumir la secretaria general era conscient que enfilàvem un període molt complicat. ERC ja evidenciava un cicle electoral a la baixa com a conseqüència d'una suma de factors anteriors a la meua condició de secretari general: problemes d'ordre intern i també una mala valoració del segon govern tripartit. En aquests tres anys i escaig la meua tasca ha estat fer compatible la presència a Madrid amb

l'organització del partit. Sóc conscient que els balanços es fan en funció dels resultats electorals, i si aquest l'hem de mesurar en relació amb això no ha estat un període feliç precisament, però en canvi crec que ha estat molta la feina feta.

Què li sembla el procés de renovació que segueix el

“Em preocupa que hi hagi un centre esquerra nacional potent, que és ERC”

partit?

A mi em sembla un procés transparent, democràtic i participatiu en què fins i tot la futura direcció del partit ja ha rebut un ampli suport de la militància i és per això que es prefigura una única candidatura per al dia 17. En el seu moment vaig propiciar un debat al voltant de les idees perquè em semblava que tot el debat intern pivotava al voltant de les persones i que valia la pena posar l'accent